

Modrá Lanovka

~ ČASOPIS O TATRÁCH ~

číslo 2! Apríl / Máj 2018

Goralské
bozky mi
zachránili
ŽIVOT

str.10

Najrýchlejší Tatranec str. 2

Skialpinizmus a tie 80-e str. 6

Tatranský boršč str.16

KOLEKTÍVÝ ŠPORT. BEZ MANŽELKY VERONIKY, KTORÁ MU POMÁHA, BY MIŠO PRETEKAŤ NEMOHOL

Najrýchlejší Tatranec sa volá Mišo BEKEŠ

Hovorili mu, že je na svahu príliš rýchly, aby išiel na speed skiíng. Tak išiel

Čerstvý rekord:
223,464 km/hod!

Ked' prišiel na lyžiarsku asociáciu so zámerom reprezentovať Slovensko v speed ski lyžovaní, pozerali na neho, akoby spadol z Marsu. **On sa ale nevzdal.** Vtedy, ani pri ďalších prekážkach.

Pred mesiacom prvýkrát prekonal dvestovku a vytvoril nový slovenský rekord **223,464 km/hod.** Tatranec **Mišo Bekeš.**

Je pravda, že si jediný rýchlosťný lyžiar na Slovensku?

Bol som prvý v histórii (smiech). Minulú sezónu príbudoval Marek Révali.

V zjazde vyhrá ten, kto príde najskôr do cieľa. U vás ten, kto dosiahne v istom momente najväčšiu rýchlosť? Chápem to dobre?

Dá sa to aj tak povedať.

Rýchlosť sa meria na celej trati a vyberie sa ten najrýchlejší bod?

Nie. Svhah slúži na nabratie rýchlosťi. Na konci trate je potom stometrový úsek, predstav si dve čiary. Akýsi druhý štart a cieľ.

Časomiera zmeria, kedy prejede prvú a druhú čiaru a vypočíta dosiahnutú rýchlosť medzi nimi. Potom nasleduje už len dojazd.

Teda iné ako pri slalome, kde je skutočný štart hore na svahu?

Aj v tom iné. Ak chceš úplne pochopiť princíp, je dobré vysvetliť rozdiel medzi svetovým pohárom FIS a súťažou Speed Masters.

PRED MESIACOM MIŠO PRVÝKRÁT PREKONAL MAGICU DVESTOVKU.

K REKORDU POMOHLA NOVÁ KOMBINÉZA.
OBLEEKANIE DO NEJ TRVÁ HODINU.

NIEKTO SI SVADOBNÉ FOTO ROBÍ PRI STUDNI. BEKEŠOVI NA LYŽIACH.

NA LYŽIACH SA DVOJICA AJ ZOZNÁMILA.

Podme na to.

Vo Svetovom pohári kvôli bezpečnosti pretekári nemajú prekračovať rýchlosť 200 kilometrov za hodinu. V súťaži Masters chceš dosiahnuť najväčšiu možnú rýchlosť, akú si len schopný. Teda naháňaš svetové rekordy. Ten je teraz 254,958 km za hodinu.

**Uff, predstavujem si to na lyžiach
Ako ale zaistia vo Svetovom pohári, aby si neprekročil 200 kilometrov? Nejako vás brzdia?**

Predstav si hocjakú zjazdovku. Prvé kolo štartuje z tretiny tej zjazdovky. Ak pretekári neprekročia 200-ku, posunú štart vyššie, napríklad do polovice trate. Tak sa dosiahnu vyššie rýchlosť. Ak ale znova neprekročia dvestovku, dajú štart ešte vyššie, aby sa tie najlepšie časy točili okolo dvestovky.

V Masters pri pokusoch o rekordy sa hned' štartuje od vrchu?

Áno, sú ale dve obmedzenia. Musíš byť do desiateho miesta vo Svetovom pohári, alebo v tréningu prekročiť rýchlosť 230. Je to preto, aby na štart nastúpili naozaj len tí najlepší a predišlo sa zraneniam. Treba si uvedomiť, že ide o strmé svahy, idúce k 98 %.

Znova uff, to je vskutku dosť strmé ... ?

Tam už nevyjde ani ratrak, museli by ťa vytáhovať lanami. V praxi sa na štart na svahu preto dostávaš traverzom z boku serpentínami.

Aké máš plány na najbližší rok?

Čaká ma premiéra na Speed Masters. Na prvýkrát chcem dosiahnuť osobný rekord cez 230 až

„Oblečenie kombinézy trvá hodinu“

235 kilometrov za hodinu. Vo svetovom pohári chcem byť do 7. miesta, minulú sezónu som bol trinásťty.

Kedy prídu útoky na svetový rekord?

V tomto športe je optimálny vek 35 rokov, kedy vrcholí výkon. Teraz mám 28, idem teda krok za krokom. Svetový rekord je ale môj hlavný cieľ, ktorý určuje všetky moje plány.

Dokedy sa dá závodne pretekat?

No, je medzi nami aj 74 ročný Američan Rauli. Hovorí, že trieliť rýchlosťou v tomto veku zo svahu nie je problém, skôr narovnať sa v cieli (smiech).

Aký je tvor osobný rekord?

223,464 kilometrov za hodinu, je čerstvý z 2. apríla z preteku vo francúzskom Vars. Pomohla nová špeciálna kombinéza z kategórie S1, predtým som jazdil v kategórii SDH s obyčajnou zjazdárskou.

Aký je rozdiel medzi kombinézami?

V rýchlosťi. Zmena celého výstroja ťa zrychli o 30 kilometrov za hodinu, čo je obrovský rozdiel.

Naozaj? Len samotná zmena výbavy?

Áno. Iné sú aj prilby, lyže, rukavice, spoiley a lyžiarsky postoj.

Aký je to pocit na lyžiach, keď človek trieli dole dvestovkou po svahu?

Je to šialené, adrenalín, zábava. Preto to robíme my, takzvaní šialenci a je nás relatívne málo (smiech). Ide ale aj o objektívny nápor na telo. Uvedom si, že prekonáš výškový rozdiel 700 metrov za 20 sekúnd!

Už pády pri obyčajnom zjazde vyzierajú hrozivo, čo ale potom v speed disciplíne?

Zaujímavé je, že nedochádza veľmi k zlo-meninám, lámu sa skôr len lyže. Nevyhne sa sa ale spáleniu chrabta. Trenie kombinézy o sneh v dvestovke vytvára obrovské teplo.

Ako si sa dostal k tejto „šialenej“ disciplíne?

Jazdil som Red Bull preteky Homerun, kde najskôr bežíš v lyžiarkach a potom robiš zjazd na doraz. Celkom sa mi darilo, vyhral som 11 pretekov zo 17. A tak prišli ku mne poľskí pretekári a ...

A?

A spýtali sa, prečo nepretekám speed skiing? Podľa toho, je to ešte väčší extrém, povedali. Tak mi to začalo vítať v hlave a začal som zisťovať veci.

TAKTO TO VYZERÁ NA VRCHOLE SLÁVNEJ ZJAZDOVKY VARS.

ŠTYLIZOVANÝ GORALSKÝ KROJ ZAUJAL DOMA I VO SVETE.

ROMANTIKA PO TRÉNINGU NA DOMOVSKÉJ TRATI V TATRÁCH.

Čo si zistil?

Že na Slovensku nik iný speed nerobil, čo bolo ďalšie lákadlo.

Takže si vhulpol rovno do toho?

No, také ľahké to nebolo. Najprv som sa s pochopením nestrelol, o speed ski u nás nikto nechyroval.

Ako si reagoval?

Povedal som si, že na to pôjdem inak. Ustanovím si osobný a zároveň národný rýchlosťny rekord a s ním vo vrecku sa pohnú veci. Hovoríme o roku 2015.

Ako sa robí taký osobný rekord?

Bolo to všetko za pochodu. Pomohlo mi lyžiarske stredisko v Tatranskej Lomnici poskytnutím trate v Lomnickom sedle. Dali mi tri dni, keď som musel dať dokopy časomieru, médiá, delegáta zo zväzu. Rekord musel niekto odobriť.

Podarilo sa?

Áno, bol to ale frmol. Mal som len dve hodiny, kým neotvorili zjazdovku pre verejnosť a to ešte nebola odskúšaná časomiera. Museli sme tiež sprejem vyznačiť nerovnosti na trati, lebo pád v Sedle v takej rýchlosťi znamená automaticky náraz do skál. Nakoniec sa ale podarilo a prvy rýchlosťny rekord, dosiahnutý na Slovensku, má hodnotu 160,79 kilometrov za hodinu.

Mohol si teda začať pretek?

Nazväz povedali áno, ale dodali, že financovať si musíš všetko sám. Asociácia mi ale zabezpečila aspoň poistku, lebo nás poistovať nik nechce (smiech).

Kolko ti treba na sezónu?

Keď nepočítam svoj čas, tak cez 20 tisíc eur.

Dá sa to utiahnuť?

Zatial' to na tesno zvládame. Myslím ale, že reprezentanti by mali dostávať od asociácie väčšiu priamu

DAŇ ZA NOSENIE NAJTESENEJŠÍCH LYŽIAROK.

podporu. S novými výsledkami a rekordmi hámam prídu i sponzori.

Záujem zatiaľ nejavia?

Čo sa týka materiálnej podpory, pomáhajú veľmi. Peťo Lychý zo Sport Risy mi robí servis, pán Kuchár z Mammutu zase vosky. TMR mi umožňuje ráno trikrát do týždňa trénovať v Sedle. Na lepšie výkony budem ale potrebovať aj čisté finančie. Špičkoví jazdci z Rakúska majú päť až šesťčlenné tímy, mne pomáha zatiaľ len moja žena Veronika.

Ako si prežíval prvý pretek?

Bola to špica. Hned' v prvom kole v Andorre som skončil druhý. Z druhého ma ale diskvalifikovali, lebo na kombinézu

UŽ VIETE, NA ČO MÁ FORMULA 1 SPOILERY?

REGENERÁCIA KYSÍLKOM A KOVÁČOM NÁPLASŤ ZA VŠETKY ÚTRAPY.

viac fantázie. Natáčame napríklad najlepších súperov a potom porovnávame, analyzujeme. Postoje, techniku, všetko.

Ak by sa zvýšil rozpočet, čo by si pridal ako prvé?

Výborný je tréning v aerodynamickom tuneli. Špičkovým jazdcom neuveriteľne pomáha.

V čom?

Testuješ jazdnú pozíciu, kombinézu, rukavice, všetko. Tak, že zaujmeš postoj a začnú do teba fúkať vzduch rýchlosťou 180 kilometrov za hodinu a tak simulujú podmienky na svahu.

Čo zaberá najviac robota?

Už len oblečenie do kombinézy trvá hodinu.

Hodinu??

Veronika ju drží a ľahá a trpeľivo navlieka, ja tlačím, je tesná ako len oblečenie môže byť. Potom ešte voskovanie lyží, strávim ním tri hodiny.

Ako tā napadlo štylizovať kombinézu do goralského kraja?

Znova to bol Veronikin nápad. Potešilo to veľa ľudí doma v Ždziari, ale aj na pretekoch po svete. Kvôli motívui je veľmi zapamäťateľná.

Ako ste sa zoznámili?

Kde inde ako na lyžiarskom svahu. Ja som bol trénerom a Veronika v tom čase trénovala obráky na Stubai.

Ako trávite volný čas?

Ten pojem skôr nepoznáme, ale veľmi ma vedia uvoľniť skialpové túry, milujem tenis a bicykel. Raz do roka zájdeme k moru, kde sa snažíme odpojiť úplne od všetkého.

Čím sa živíte?

Máme firmu, robíme výškové práce. Strechy, komínky, fasády a podobne.

Aj Veronika visí na lane?

Zo začiatku áno, teraz už robí len administratívu (smiech ..).

Speedskiing bol niekedy olympijský šport, teraz už nie je. Prečo?

Kvôli vtedajšiemu systému príchodu na štart došlo v jednom roku k štyrom smrteľným zraneniam. Po druhé, nie v každom dejisku olympiády nájdú dosť strmý svah.

Je ti ľuto, že nemôžeš súťažiť o letenky na olympiádu?

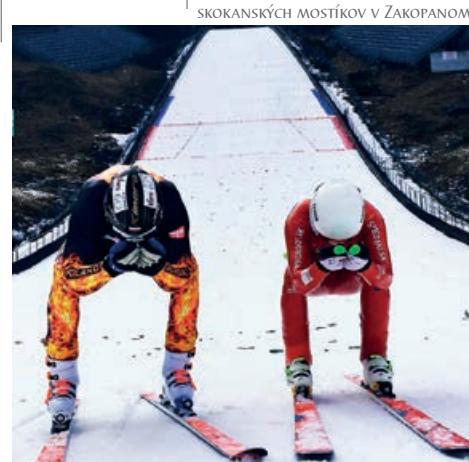
Bol by som rád, lebo mediálna pozornosť by bola väčšia. Diváci si k nám ale i tak nachádzajú cesty.

Čo poradíš mladým, ak by chceli začať?

Zhodnotiť svoju lásku k adrenalínu, lyžiarsku zručnosť. Musíš byť človek, ktorý nemá strach. Máme už komisiu pre mládež, pravidlá, dúfam, že sa rozrastieme.

SVAHY PRE SPEEDSKIING SÚ EXTRÉMNE STRMÉ.

TRÉNUJE SA A JU DOJAZDOCH SKIANSKÝCH MOSTÍKOV V ŽAKOPANOM.

VÁŠ NOVÝ DOMOV
NA SLNKOM ZALIAJEJ STRÁNI

CENA ZA POZEMOK OD 72€/m²
S KOMPLETNOU INFRAŠTRUKTÚROU

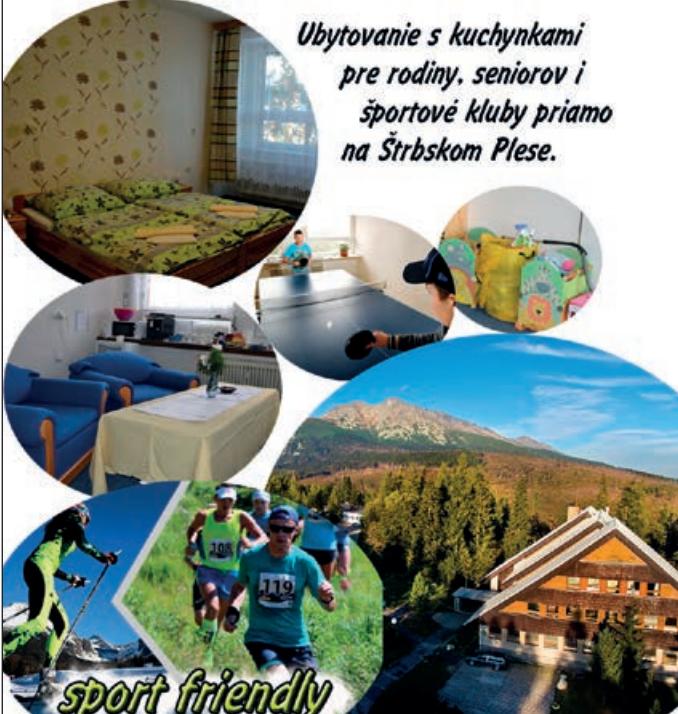
www.plantaze.sk

f @plantaze #plantazelevoca

Vila Kosodrevina
Limbová 10, Štrbské Pleso
www.vila-kosodrevina.sk
00421 948 178 009

Ubytovanie s kuchynkami pre rodiny, seniorov i športové kluby priamo na Štrbskom Plese.

sport friendly

NEBUDETE VEDIŤ ODÍST

Galéria trick-artu a optických ilúzií pre celú rodinu
Rezervujte vopred na 0911 733 840 alebo www.tricklandia.sk
Nájdete nás: Cesta Slobody 4, Starý Smokovec
(nad autobusovou stanicou)

NEZABUDNITE SI SMARTFÓN ALEBO FOTOAPARÁT!

Tricklandia

- ANTIGRAVITAČNÉ MIESTNOSTI
- ROZŠIRENÁ REALITA
- NAJKRAJŠIE ZRKADLOVÉ BLUDISKO V STREDNEJ EURÓPE

www.tricklandia.sk

DOLOMITY. CENTRUM SKIALPINISTICKÉHO ŠPORTU V 80-YCH ROKOCH MINULÉHO STOROČIA.

Lyže skrývali pred nami do skrine

Skialpinizmus dnes a pred tridsiatimi rokmi. Aké sú rozdiely? Niektoré veci sa nezmenili, iné naopak veľmi. Na prednáške v Smokovci porovnával Robo Gálfy. Pridal i viacero zážitkov a príhod. Tie najzaujímavejšie vybrala 📹 na papier.

SKRÝVALI A ZAMKLI PRED NAMI LYŽE DO SKRINE

Nikdy nezabudnem ako šokovo som spoznal nový revolučný typ viazania.

Prišli jedny z najtažších pretekov sezóny Pierra Menta Tivoly vo Francúzsku.

Bratia Ján a Milan Filipskí a Adriano Greco a Fabio Meraldi si zamkli večer pred štartom lyže do skrine.

Na jednej strane som tomu nedával význam, na druhej mi ale zasvetil otáznik, lebo to bolo niečo nevyčajné.

S Peterom Lychým som prišiel na preteky ešte s rámovým viazaním Silvretta, na ktorom sme pretekali vyše 10 rokov.

V tom čase už ale Fritz Bartl vynášiel slávne pinové viazanie Dynafit.

My sme o tom netušili, Filipskí a Greco s Meraldim áno.

Ráno sme ich nové viazanie videli na štarte. Nechápali sme, o čo ide.

Rýchlo sa ukázali jeho schopnosti, veľký váhový rozdiel, i ten v komforte. A tiež v cieli. Prví skončili Taliani, druhí Filipskí a my z treteho stupňa na pódium sme hľadeli na revolučnú novinku.

Po pretekoch naša cesta viedla za Fritzom Bartlom, vyskúšať si ten zázrak.

Filipský: RISKOVALI SME

Ako si príhodu pamäta Jano Filipský?

Cestou na pretek sme sa zastavili za Bartlom po viazanie. Teda pred pretekom sme si ho vôbec nevyskúšali! Riskom bolo aj to, či nás s ním na pretek pustia, pravidlá vtedy boli prísne.

Ako sme dúfali a predpokladali, pre výsledok sa viazanie ukázalo ako klúčové. Bolo to revolučná novinka. Na ďalších pretekoch ho už postupne mali všetci.

To so skriňou, nepoužil by som slovo ukrývanie. Išlo o preteky a nechceli sme, aby ho súperí pred štartom videli. To, že sme boli prví na svete, ktorí ho použili, áno, je to kuriozita, najmä pre naše okolie, ktoré nám ju často pripomína (smiech ...)

LYCHÝ Z GÁLFYM Z TRETIEHO Miesta POZERAJÚ NA FILIPSKÝCH, ČO IM TO LEN S TÝM VIAZANÍM VYVIEDLI?

Fritz Bartl tvrdí, že slávne Dynafity vymyslel z lenivosti. Nechcel nosiť ľahké kovové viazanie.

SILVRETY DOBRE SLÚŽILI. REVOLÚCIE ALE NEZASTAVIŠ.

SLÁVNA LYŽIARSKA TRIEDA. ŽĽAVA: ROBO GÁLFY, WALTER RENNER, JARO ŠTANCEL, MIRO BOBROVSKÝ, JANO FILIPSKÝ, JANO ROHÁR, JÚLIUS ANTOŠÍK, TIMO ZUZULA, KAROL KRÁL.

IVAN URBANOVÍČ A ROBO GÁLFY PRED ZLYŽOVANÍM STREDNOHROTU V ROKU 1978. ICH „SKIALPOVÝMI“ IDOLMI BOLI VTEDY ĽACO JANIGA A MILAN KRIŠŠÁK.

PREČO SME VYHRÁVALI PRETEKY V ALPÁCH?

Prečo dovtedy neznámi chlapci z Česko-slovenska začali zrazu vyhľadávať prestížne alpské ski-alpinistické preteky?

Ked' o tom späťne rozmýšľam, asi najviac rozhodlo lyžiarske gymnázium v Kežmarku.

Učili sme sa len štyri dni do týždňa, zvyšné tri sme boli na svahu. Do skialpinistických pretekov sme vniesli prvky športovej prípravy. Dovtedy boli totiž doménou horských strelov a horolezcov, ktorí lyže vnímali skôr ako svoju veľkú pomôcku pri výstupoch, aby sa rýchlejšie dostali dole.

Zaobrali sme sa výživou, vedeli sme si naplánovať stravu, aby sme v deň pretekov mali optimálnu hladinu glykogénu. To predtým väčšina nerobila.

Tiež sme mali finančnú motiváciu za vyhľadávanie ceny a možnosť cestovať na západ. To naši talianski a rakúski súperi nepoznali.

POMOHLO VÁM HOROLEZECTVO?

Veľmi. Vďaka nemu sme mali vždy tú najmodernejšiu výstroj. Vysvetlím.

V roku 1981 ma otec Ivan zobrahol do tímu himalájskej expedície s cieľom vystúpiť juhozápadným pilierom Jannu a neskôr juhozápadnou stenou na Lhotse Shar.

Išlo o ťažký výstup, o ktorom Messner prehlásil, že vyriešiť ho možno najskôr v roku 2000.

Nám sa to ale podarilo a vyvolalo to rozruch. Messner nám pri jednom podujatí firmy Salewa zablahoželal, o výstup sa veľmi zaujímal. Riaditeľ

Salewy Hermann Huber na to reagoval podporou našich aktivít v lezení, ale i skialpinizme.

Pomáhal tiež výšky. Keď som sa vrátil z expedície aklimatizovaný na sedem - osemstisícové výšky, viete si predstaviť, ako to dobre na pretekoch išlo.

MALI STE NEJAKÝ SLOGAN?

Dodnes spomínam motto z nášho maturitného tabuľa od Eddyho Merckxa:

„Dokázal som vyhľadávať preto, lebo som dokázal vytrpieť viac ako ostatní.“

A to je aj ideia nášho športu. Ten, kto chce preraziť, musí trpieť viac ako súperi.

DAJÚ SA ZLYŽOVAŤ AJ OSEMTISÍCOVKY?

Ako ktoré.

V roku 1987 som si zobrahol lyže na Everest, ale boli mi nanič. Okrem malého úseku sa nedali použiť.

Neskôr sme si ale s Ivanom Urbanovičom vysnívali zlyžovanie menšej osemstisícovky Gasherbrum.

Nakoniec sa to podarilo len čiastočne od 7300 metrov. Na vrchol sme lyže nezobrali kvôli nedostatku sôl a zlým podmienkam. Bola to ale i tak dobrá skúsenosť. Niekedy sa situácia vyvinie inak, ako si ju plánujeme.

Dnes sa už hora zlyžovať nedá, ľadovec od základného tábora smerom nahor je samá trhliná.

ČO BOLO ÚPLNE INÉ AKO DNES?

Ak opomeniem viazanie, tak podmienky.

Ubytovanie.

Medzi vtedajším východným blokom, kde sme patrili a západom boli veľké cenové a platové rozdiely.

Nemohli sme si dovoliť penzióny, tak sme spávali v autách, našich malých škodovkách.

Pekné spomienky mám z Bormia, kde sme objavili termálny prameň s jaskynkou a pobývali pri ňom.

Ked' to zistili naši talianski súperi a kamaráti Grecovci, pozvali nás k sebe domov.

AKO STE SI FINANCOVALI VÝPRAVY?

Ked' nebolo ani na ubytovanie?

Spomínal som silnú motiváciu vyhľadávať i pre finančné odmeny. Za ne sme nakúpili špičkové západné lyžiarske vybavenie a prenášali domov. Všetky utržené peniaze z predaja znáym sме potom použili na ďalšie výjazdy.

Dnes si to mladí nevedia predstaviť, ale v Československu sa západný tovar v princípe nepredával. Vycestovať za hranice a kúpiť si ho bolo pre väčšinu nemožné.

Vyžadovalo to fantáziu, kde do malého auta veci umiestniť, aj pevné nervy na colnici.

Nezabudnem, ako som v rakúskom colníku spoznal kamaráta z pretekov. Pousmial sa a žmukol okom, aký to kontraband nesieme

Tento aspekt skialpinizmu železnej opony našťastie dnes už mladí nepoznajú. →

PRVÝ VEĽKÝ ÚSPĚCH! PRVÉ MIESTO NA MAJSTROVSTVÁCH TALIANSKA 1983 V BRENTÈ. BRATSKÁ DVOJICA ŠAŇO A ROBO GÁLFY.

ROZDIEL OPROTI DNEŠKU.
ŠPAĽA SA NA STANICIACH A V AUTÁCH.

ŠTART SĽÁVNÝCH PRETEKOV NA ĎUMBIERI

PRETEKALO SA S LANOM. ABY NEZAVADZALO, POSLÚŽIL TAJNÝ TRIK, GUMIČKY.

URBANOVIČ, GÁLFY. ZLYŽOVAŤ SA
DAJÚ AJ NAJVÝŠIE KOPCE PAMÍRU.A PREČO POTOM NIE AJ
OSEMTISÍCOVKY? GÁSHERBRUM.

MENIL SA SYSTÉM SÚŤAŽÍ?

Vtedy sme nepoznali dnešný systém štart a cieľ.

Pretekalo sa takzvaným rally systémom, keď na celú trať bol určený limit päť až šesť hodín. Za nesplnený limit si dostať trestné body. Bolo treba rozložiť si sily.

Rozhodujúca bola potom krátká časovka a slalom na lane, ním boli dvojice spojené.

Na pretekoch pri Ďumbieri bola dokonca požiadavka spať pred pretekmi v iglu. Aj takéto nevyzývajnosti obohacovali preteky.

NA KOĽKO SMEROV SI ZLYŽOVAL LOMNIČÁK?

V jeden pre mňa pamätný deň na tri, ale to nie je tá hlavná pointa príhody. Dnes sa už tak nedá, do lanovky tă s lyžami nepustia.

Najskôr som to pustil do Sedla, a potom ešte raz do Cmitedra.

Do lanovky som nastúpil tretíkrát a zvažoval severnú trasu Nemeckým rebríkom. Aj keď som vŕhal.

Tu zasiahol Maťo Janek. Oznámil mi, že vybuchla černobylská elektráreň a jadrový mrak mieri k nám.

Dal mi dva horčičáky s vodkou so slovami aj tak umrieš, a tie asi urýchli rozehodnutie. Pustil som sa dole a skončil na Brnčalke. Napriek jadrovému mraku dodnes som stále tu a dúfam, že ešte nejaký ten čas ostanem (úsmev ...).

ATMOSFÉRA 80-YCH ROKOV JE NEZAMENITEĽNÁ I V ŠPORTE.

PILULKY NA AKLIMATIZÁCIU NEFUNGUJÚ?

Veľakrát, aj počas vojenčiny som navštívil Pamír.

Rozhodol som sa zlyžovať všetky tri jeho sedemtisícovky.

Začal som Pikom Korženevskej.

Tu, v základnom tábore, bez toho, že by sme sa nejako dohodli, s Marošom Marekom stretávame Paľa Rajtára. Tak sme vyšli a zišli spolu.

Zaujímavý a napäť bol jazd Piku Lenina (Dnes Štit Abú Alí ibn Síná)

Jeden športový lekár nám tvrdil, že má špeciálne pilulky, ktorými urýchlime aklimatizáciu.

Dnes si to neviem predstaviť, ale v tých časoch mladostí sme to zobrali normálne s dôverou. Jasné, vyskúšame. Rusom sme podpísali reverz a na vlastnú zodpovednosť vyštartovali k vrcholu.

Zradilo nás ale počasie, keď sme sa pre veľkú búrku museli zabivakovať 150 metrov pod vrcholom. Keby sa na druhý deň náhle nevyčasilo a nezlyžovali by sme horu na úpätie, asi by sme bez aklimatizácie nevedeli zostúpiť.

Pointa. **Žiadne zázračné pilulky neexistujú**, nikdy takým veciam neverte. Výškovú aklimatizáciu nikdy, ale nikdy neodporúčam vynechať, či skracovať.

Zostup lyžami bol už ľahký.

Košiarik

domáce pivo
klobásy
slanina
ovčie a kozie syry
kravské syry
domáci kváskový chlieb
pečivo
alko-nealko nápoje
káva a čaj

Starý Smokovec 062 01
pon - ned : 8:30 - 19:30
facebook.com/kosiarik +421 911 454 019

**NOVÁ ŠKODA KAROQ
IDE TO AJ INAK**

Posuňte svoje hranice.

Kombinovaná spotreba a emisie CO₂ automobilu ŠKODA KAROQ:
4,2 – 5,6 l/100 km, 114 – 135 g/km. Ilustračné foto.

ŠKODA
SIMPLY CLEVER

NOVÁ ŠKODA KAROQ S INTELIGENTNÝM POHONOM 4X4.

Nový model ŠKODA KAROQ je nabitý technológiemi. Inteligentný pohon všetkých štyroch kolies pripája zadnú nápravu automaticky a vozidlo okamžite reaguje na zmenu povrchu. Je len na vás, či jazdite v meste alebo sa vyberiete hľadať nové obzory.

skoda-auto.sk

Váš autorizovaný predajca vozidiel ŠKODA:

AUTONOVA, s.r.o., Priemyselný areál Východ 3406, 058 01 Poprad
Tel.: 052/451 31 09, skoda.predaj@autonova.sk, www.autonova.sk

AUTONOVA[®]
s.r.o.

Chatár Petrík
rozpráva ZIMNÉ
príhody

V ZIME STE RÝCHLEJŠIE "DOLE".
STAČI SA „ŠMYKNÚŤ“ NA LYŽIACH.

„GORALSKÉ BOZKY mi zachránili život“

Goralí, večný tieň, bobry, lopaty a kondička. Život v zíme na tatranskej chate je iný. Chatár Tomáš Petrík rozpráva, v čom všetkom.

V zime sa k Zelenému plesu až tak veľa ľudí nevyberá. Nenechajte sa ale pomýliť! Ide o fascinujúcu túru, ked' tatranskú divočinu cítiť ešte intenzívnejšie. Aj pre to ticho a menší počet ľudí.

K tomu ☺ prídá pár zaujímavostí zo života chaty, aby váš zimný zážitok bol ešte bohatší

ANI JEDEN SLNEČNÝ LÚČ!

Chata pri Zelenom plese v zime zažíva u nás nezvyčajný fenomén, známy skôr z nórskych fjordov. Od októbra do marca na řu nezasvetí ani jeden slnečný lúč.

,Vtedy si uvedomíš, že slnko nie je pre nás len to fyzikálne teplo, ale naozaj aj životodarná

energia, ktorá ovplyvňuje naše nálady a elán,” hovorí chatár tejto chaty Tomáš Petrík.

Jedných dychom ale dodáva, že upadanie do deprezí jeho tímu nehrozí. „Hoci slnko nezasvetí, je blízko. Stačí zobrať pásy a vyjšť sto metrov, alebo zísť dole, čo jednoducho kvôli množstvu vecí musíme.“

Hoci sú nadohľad, do 28. FEBRÁRA SA CHATY NEDOTKNE ANI JEDEN SLNEČNÝ LÚČ.

ČASŤ ÚSEKU CESTY KU CHATE V ZIME ZMENÍ I POLOHU.

Mišo s partiou rozumie, že kuchyňa je na chate základ.

Tomáš fascinuje „náhlosť“, akou sa na chatu vracia. „Celú zimu nezasvetí a **28. februára** akoby z ničoho nič vhupne do kuchyne na celých desať minút a do jedálne ešte na dlhšie.“

PRÍHODA, NA KTORÚ NEZABUDNEM

Po otázke, na akú zimnú príhodu nezabudne, sa Tomáš zamyslel, aby zo seba vydal silnú výpoved.

„Poriadal sa u nás memoriál na pamiatku poľského záchranára **Bartka Olszańskiego**. Zavalila ho lavína pri záchrannej akcii týždeň pred svadbou,“ hovorí Tomáš. Jeho vtedajšia nastávajúca Marysza sa neskôr vydala. Dnes má dieťa, na organizovanie memoriálu sa aktívne podieľa.

„S manželom a bábom išli na **Bielu vodu** na lyžiach, zobraľ som im preto na skútri zhora všetky veci,“ pokračuje v rozprávaní. Ako som ich vyložil, začali sme sa lúčiť. „Podal som im ruku, pobozkal líce a ... v tom na mňa Marysza skríkla, že Gorali sa bozkávajú **TRZY RAZY**, trikrát!“ spresňuje Tomáš. Na jedno, na druhé líce a ústa. Pridal som teda ďalšie bozky, zasmiali sme sa na tom, nasadol na skúter a vyštartoval ku chate.

MIKROSEKUNDY

„A tu úplne náhle pred Šalviovým prameňom **„švaclo“** päť stromov. Jeden prekrýval špičku môjho skútra. Nebol to bežný pád stromov, ten

ANI CHATÁR SA NEVYHNIE PAPIEROVACKÁM, NA PRESTÁVKU ALE MÔŽE UTIEČI PRIAMO DO „ROZPRÁVKY.“

KTO SA HROZÍ ĚČOK, NA ŽELENOM PLESE SI VYDÝCHNE.

PETRIK VÁM MIESTO 300 ML Z JEDÁLNEHO LÍSTKA DO TANIERA Z KAPUSTNICE NALEJE POLITRA.

som videl viackrát, tu sa odrhlo bralo, bol to moment,“ spomína.

Tomáš sa otočil a o minútu bol znova pri Goralech, plný emocií ďakoval. „Boli to tie tri sekundy zdržania kvôli bozkom, ktoré mi zachránili život, bez akejkoľvek pochybnosti.“ Dnes už s nádyhom humoru hovorí, že sú veru dôvody zachovávať ľudové zvyky.

NIČ DOKONALEJŠIE AKO LOPATA EŠTE NEVZNIKLO

Top činnosťou v zime na chate je „lopatovanie“ snehu. Nejde tu o nejaké zametanie pred dverami, ale razenie **4-kilometrového úseku**.

„Cestu ku chate treba prekopať po každom vetre a snežení,“ spresňuje Tomáš. A nie len tak hocijako. Snežný skúter a jeho sánky potrebujú dokonalú rovnú plochu. Strata kondičky ľuďom z chate nehrdzí.

BRUNOVÍ PO ÚČINKOVANÍ V TV REPORTÁŽI O CHATE CHODIA PONUKY NA RODIČOVSTVO.

Skúšali i 20 fréz rôznych druhov. „Dali nám ich tu na testy, ale zistili sme, že pre chatu nič dokonalejšie ako lopata zatiaľ nevzniklo,“ hovorí Tomáš. Stroje sú totiž navrhnuté na odstránenie snehu od asfaltu. Na chate však kvôli lyžiarom, skialpinistom, hikerom a skútru potrebujú zachovať hrubší snežný povrch.

VODA Z PLESA

Ak si z leta pamätáte **nenapodobiteľnú zelenú farbu** plesa a v zime miesto nej vidíte len snehové pole, vedzte, že v zime máte časť vody z plesa v čaji, alebo kapustovej polievke.

„V lete zachytávame vodu z prameňa z Červenej dolinky, jeho potôčik cez zimu ale zamrzne. Do vodojemu preto teraz čerpáme vodu z plesa,“ vysvetľuje chatár.

Zelené pleso a jeho voda je známa extrémnou čistotou. Môže za ňu aj ekosystém potôčikov zo štyroch okolitých dolín, ktorých voda sa do plesa dostáva podzemnými kanálmi.

RADŠEJ VLASTNÉ, AKO CHÉMIA

Zima mení jedálny lístok chaty. „Koží šalát ti dnes neponúknem, lebo kozy v zime jednoducho nedojia. Preto nemáme v zime ani bryndzové halušky,“ vysvetľuje chatár Petrik.

Radšej počká, akoby mal používať potravinové náhrady a polotovary. „Zo zásady robíme všetko z čerstvých surovín a sami. Darí sa nám to na 95 percent, i koláče a štrúdle máme naše,“ povedal. O to viac vás zimné jedlá na chate zahrejú.

IDYLKA.

TU PREBÝVA PO ROBOTE TÍM CHATY. OBNOVA UBYTOVNE PRE ZAMESTNANCOV BOLA PRIORITY.

BOBOR HOROLEZEC

V plese zo živočíchov žije len **žiabronôžka arktická** a... posledné roky aj bobor.

Prvý, ktorý sa naň stáhal, sa stal miláčikom chaty. Do nádržky elektrárne, v ktorej kvôli odtoku takmer nezamíza voda, sa chodil kúpať. „Užíval si to, predvádzal sa, všetci sme si ho filmovali,“ spomína Petrik. O to bola smutnejšia správa nájdienia jeho 26-kilového tela na dne jazera pri výskume.

Teraz sa ale pri chate objavil nový špecialista. „Tento dokonca obhrýza kosodrevinu, pričom bobrom by mali chutiť len listnáče,“ hovorí Tomáš.

Vskutku sa zamýšľa a čuduje, čo ho ku chate zlákal. „Musí byť fanatik turista alebo horolezec, lebo táhať sa k nám osem kilometrov, kde naozaj okrem páru malých osík nič nemá. V každom prípade sa tešíme na zoznámenie!“

ZMIZNE ZVUK AGREGÁTOV

Čo po zime? Novinkou chaty sú štyri nové vodné turbíny. „Počas leta tak z doliny zmizne počas dňa zvuk naftových agregátov vyrábaných elektrinu,“ oznamuje novinku chatár.

TATRANSKÝ CHATOVÝ ČAJ
AKO PRVÁ POMOC V ZIME.

Tomášovi sa darí plniť plán obnovy chaty, ktorý si dal pri jej prevzatí pred 7 rokmi. Vynovené sú záchody, jedáleň, kuchyňa, systém skladov, iba pre osadenstvo. Veľký význam prikladá práve poslednému. „Ak bývaš v skaredom, prečo by si mal niečo pekné tvoriť a robiť?“

Chatu najbližšie čaká ešte zateplenie vonkajšieho skeletu a okien. Tie sa naposledy obnovovali ešte v roku 1990.

Ak vás téma zaujala, vaic fotiek a liniek z článku nájdete v online vydaní **Modračanovka.sk**.

Slávny PUCH.

Inzercia

Tenis pre deti

Pozvánka

Navštívte náš klub aj so svojimi ratolestami, aby sme spolu zistili, či im práve tenis neobohati život.

Náš klub ponúka veľa zaujímavého, hlavným zmyslom existencie je športová výchova detí.

Viac informácií na www.tenistatry.com
Tešíme sa na vás.

TK Vysoké Tatry
Tenis centrum
Tatranská Lomnica

LEE HOU-JOU NAVŠTÍVIL TATRY A NAPÍSAL O NICH DLHÝ BLOG S MNOŽSTVOM FOTOGRAFIÍ.

MLADÍKOV BLOG prináša do Tatier desiatky Číňanov

Len jeden blog študenta medicíny stačil na to, aby do Smokovcov začali hľfne mieríť hostia z Ázie. O sile internetu sme počuli všetci. Teraz sa ukázala v Tatrách.

**Jeden z penziónov v Hornom Smo-
kovci dostal minulú jeseň objednávku
od čerstvo vyštudovaného lekára
z Tajvanu Lee Hou Jou-a.**

Rodičia mu po skončení školy dali príspevok na cestu okolo sveta. Majú tam taký zvyk.

Ked' mladý Lee potreboval v Krakove prečkať

jeden deň na letecký prestup, radšej zamieril do Tatier.

„O Tatrách a ich existencii som vôbec netušil. Ich obrázok mi ukázal jeden kamarát z coach-surfingu a hned' ma opantál. V čínskine o nich nie sú takmer žiadne zdroje," spomína Lee.

Najskôr šok, potom blog

Mladého Tajvana Tatry očarili. „Bol z nich úplne v šoku, lebo vôbec netušil, že tu máme takú prírodu a hory. Slovensko, ak vôbec, sa v Ázii spomína iba so Saganom, hokejom, alebo politikou," povedali nám v smokoveckom penzióne.

Lee si razom predĺžil pobyt na týždeň. Pocho-

Lee sa sústredil na praktické info. Ako napríklad môže Čínan porozumieť takému cestovnému poriadku, s ktorým má problém i nejeden Šlovák :)

CESTOVÁ ZNAMENÁ I STOPOVÁŤ A SPOZNAVAŤ ĽUDÍ. V TOMTO PRÍPADE TATRANCOV.

VÄČŠINA SNÍMOK BLOGU ZACHYTÁVA PRÍRODNÉ KRÁSY TATIER.

Z RÔZNYCH UHLOV.

LEEOVO FOTOGRAFICKÉ OKO UKAZUJE TALENT A KVALITU. PRISPELI K SÍRENIU BLOGU

V SLOVENSKÉJ RE-
PORTÁŽI BY SA TIETO
SNÍAKY ASI NEOBJA-
VILI. PRE TAJVANSKÉ
PUBLIKUM SÚ ALE
VEĽKOU KURIOZITOU.

dil viaceru túr. V jesennom studenom počasí sa v krátkych nohaviciach napríklad vybral na Skalnaté Pleso a Lomnický štít. Po návrate mu preventívne dali tatranský čaj.

A tu to všetko začalo

Už v Tatrách Lee povedal, že z pobytu napíše blog. Akú vlnu príchodov nových hostí ale vyvolá, ešte nik netušil.

50-násobný nárast

Kým v tatranskom penzíóne sa dovtedy ubytovali turisti z Ázie nanajvýš tak raz za rok, po zverejení blogu minulý rok dnes prichádza aspoň jeden za týždeň. Chodia ľudia z Tajvanu, Singapuru a Číny. Z krajín, kde čítajú čínske texty.

Blog zapríčinil aj príchod ľudí z iných krajín, akou je napríklad Argentína. Žije tam veľa ľudí čínskeho pôvodu, blog sa tak dostať i k volejbalistkám z Buenos Aires.

Prečo mal blog taký úspech?

Príčin môže byť veľa. Najpravdepodobnejšie sa ukazujú tieto:

1. Lee je milovník hôr, veľa cestuje. Jeho blog má veľa fanúšikov, ľudia ho zdieľajú.

2. Robí skvelé fotky. Kompozícia a koncept majú profesionálny vzhľad, ľudí oslovujú.

3. Blog o Tatrách je dlhý a s množstvom praktických informácií o ubytovaní, doprave a iných detailoch.

V Smokovci si turistov z Ázie nevedia vynávháliť.

„Sú veľmi slušní, nerobia žiadne problémy. Dokonca často nechcú nič jest, našej strave nedôverujú.“ povedali -ke. Lee vodu z vodo-vodu ochutnal, až keď mu ukázali, ako ju sami pijú a nič sa im nestalo.

Blog má aj sekundárne vplyvy

Algoritmy na známom Bookingu podľa všet-

kého zohľadňujú, skadiaľ si ľudia objednávajú ubytovanie. Ako čoraz viac objednávok začalo do Smokovca prichádzať z iných kontinentov, veci sa začali nabaľovať.

Smokovecký penzión získal na platforme označenie bestseller. Táto nálepka znova budí pozornosť cestovateľov.

Ponaučenie?

Ak máte penzión alebo iný biznis a príde k vám bloger, treba mu venovať všetku pozornosť :)

Foto: Reprodukcie z blogu s povolením Lee Hou Jou-a.

Inzercia

*Adela
a Richard Müller
Ond a On
tour*

JAR 2018

18.5. Tatranská Lomnica
Teniscentrum 19:00

VSTUPENKY: Mestská informačná kancelária Poprad

PREDPREDAJ .sk

Kvôli fitku
už netreba chodiť
do Popradu.

Otvorené
Nové stroje a činky čakajú na vás!

Tenis Centrum Tatranská Lomnica

Family Friendly

Penzion Zora Family
a legendárna reštaurácia Fiaker
Vás pozývajú ochutnať svoje špeciality.

Kde sme?
Tatranská Lomnica
- Pri stanici lanovky

Tatranské chuti

7 TAJOMSTIEV prípravy VYNIKAJÚCEHO BORŠČA

Marka Blitsteina pozná v Tatrách así každý. Rodený Moskovčan začal pred 20-imi rokmi do Popradu nosiť lietadlami turistov z Ruska. Dnes inšpiruje najmä hotelovými inováciami v zariadení Družba v Jasnej.

Ak ho náhodou nepoznáte, odporúčam zastaviť sa. Zmysel pre humor, postrehy o biznise a rozprávanie o Rusku stoja za to.

Ale o inom som chcel.

Pred rokmi mi dal ochutnať **ukrajinský boršč**. Odvtedy si pri skoro každej príležitosti nejaký objednám. Takmer vždy ale ostávam sklamáň. To nie je to, čo som jedol v Jasnej! Tak mi vtedy chutil!

Ked'sme sa teraz po dlhom čase znova stretli, spontánne som sa spýtal, či možno prezradíť, ako sa ten jeho boršč robí. Ked' povedal, že recept nie je tajný, mal a novú tému.

Ako?

Na začiatok Mark upozorňuje, že boršč je sám o sebe vedná disciplína. Už len preto, že existuje 28 hlavných receptov od tradičného ruského po poltavský. Nehovoriac o ďalších stovkách variácií.

Mark vo svojej Ľudovej reštaurácii podáva Ukrajinský boršč. Tajomstvo jeho chuti ale spočíva v nezvyklej príprave.

Cviklu varí v šupke

1. „Na rozdiel od väčšiny kuchárov nesmážim cviklu na panvici, ale **najskôr ju uvarím vo vode v šupke**,“ prehrázda prvý krok, ktorý spôsobuje zásadný rozdiel.

2. Cviklu varí **spolu s mäsom**, ktoré tak nestráca farbu.

3. Do boršču dáva **vždy tri druhy mäsa**. Hovádzie, bravčové a baranie.

4. „**V úplne rovnakom pomere**, to je podstatné,“ spresňuje.

5. Tiež je dôležité, **čo do boršču nedáte**. „Prášky, prísady, bujóny, ocot sú v našej kuchyni striktne zakázané,“ povedal. Ak treba niečo oslaďiť, použite radšej mrkvu. Ak niečomu pridať kyslosť, je tu paradajka.

6. Mark do boršču nedáva ani zemiaky, hoci pri iných jedlách ich má rád. **Smotanu dáva na oddelený tanierik**, aby si jej každý dal množstvo podľa svojej chuti.

KUCHÁR BRAŇO ÁDAMEC O PRÍPRAVE BORŠČU Z JASNEJ HOVORÍ, ŽE JE O TRETINU NÁROČNEJŠIA AKO BEŽNÉHO. ČO SA TÝKA ÚKONOV, AJ POUŽITIA SUROVÍN.

Ako Markov boršč finalizujeme?

7. Pridáme bielu papriku, paradajky, predtým uvarenú fazuľu, kapustu, mrkvu a už tiež uvarenú a od šupky očistenú cviklu. Do toho po dovarení dám kôprovú vňať a **čerstvo pokrájaný struk** cesnaku.

Tieto zdanivo jednoduché postupy dodajú boršču neopakovateľnú chut. Stačí len zobrať varechu a ísť na to!

Text: Tomáš Tištan, Foto: Oliver Ondráš

Modrá Lanovka – Časopis, s ktorým zažívate Tatry na plný dúšok.

Články pre toto číslo zostavil Tomáš Tištan. Redakčná rada Tomáš Tištan, Róbert Gálfy, Peter Simčák. Foto, ak nie je uvedené inak, Modrá Lanovka a archív respondentov. (c) 2018. Kontakty: facebook.com/modralanovka; 0948-234-800; tomas.tistan@outlook.com

Vydavateľ: Dobrý základ - FB, Tatr. Lomnicka 125, 059 60 Vysoké Tatry, IČO 423 431 27; Modrá Lanovka / dvojmesačník / vydanie 18.01.2018 / náklad: 5000ks / porad. č. 2 / Ročník 1 / NEPREDAJNÉ /*Pre návštěvníků a obyvatelů Vysokých Tatier bezplatne / EV 5604/17 / ISSN 2585-8394

Zaujali vás články Modrej Lanovky?

Viac materiálov nájdete na:

www.modralanovka.sk